

POSTANOWIENIE

Dnia 17 grudnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Elżbieta Karska

w sprawie ze skargi Ł. B.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Rejonowym dla Warszawy Pragi Północ w Warszawie o sygn. III K 414/22 oraz Sądem Okręgowym dla Warszawy Pragi w Warszawie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 17 grudnia 2025 r.,

stwierdza swoją niewłaściwość i przekazuje sprawę według właściwości Sądowi Apelacyjnemu w Warszawie.

UZASADNIENIE

Ł. B. pismem z 1 grudnia 2025 r., które wpłynęło do Sądu Najwyższego 2 grudnia 2025 r. wniósł skargę na przewlekłość postępowania toczącego się przed Sądem Rejonowym Warszawa Praga-Północ oraz Sądem Okręgowym dla Warszawy Pragi w sprawie o sygn. akt III K 414/22 oraz o zasądzenie odszkodowania od Skarbu Państwa w kwocie 30 000,00 zł. W treści uzasadnienia zawarł zarzut dokonywania czynności w sposób nieefektywny, skutkiem czego toczące się postępowanie budzi jego niepokój od 10 lat, a w sprawie nie czuje się winny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”) uregulowano kwestię właściwości rzeczowej Sądu Najwyższego i sądów powszechnych dotyczącej skargi.

Stosownie do art. 4 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, Sąd Najwyższy jest właściwy do rozpoznania skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki jeżeli skarga dotyczy przewlekłości postępowania przed sądem apelacyjnym lub Sądem Najwyższym. Jeżeli zaś skarga odnosi się do przewlekłości postępowania przed sądem okręgowym i sądem rejonowym – właściwy do jej rozpoznania w całości jest sąd apelacyjny (art. 4 ust. 1a ustawy o skardze na przewlekłość). Przepisy wyznaczające właściwość rzeczową Sądu Najwyższego do rozpatrywania skarg na przewlekłość postępowania, jako normy o charakterze kompetencyjnym, powinny być interpretowane ściśle i literalnie (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 19 grudnia 2019 r., I NSP 175/19).

Sąd Najwyższy, po dokładnej analizie treści skargi, doszedł do przekonania, że zarówno literalny zakres żądania, zarzuty, jak i ujęte w uzasadnieniu: opis przebiegu sprawy dotyczą postępowania przed Sądem Rejonowym dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie oraz Sądem Okręgowym Warszawa – Praga w Warszawie.

Wobec powyższego Sąd Najwyższy na podstawie art. 4 ust. 1a w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość stwierdził swoją niewłaściwość i przekazał sprawę według właściwości Sądowi Apelacyjnemu w Warszawie.

Elżbieta Karska

JW.

[r.g.]